

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Districe: 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
 In Strinătate: 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

STIRI TELEGRAFICE

din zilele strine.

Londra, 12 Ianuarie.

Consulul statului liber Oranje a publicat eri o telegramă, datată din Bloemfontain de la 7 Ianuarie, prin care președintele statului previne să nu se dea crezăment manifestatiilor malicioase ale populației holandeze: dorința președintelui este ca să susțină bună starea prin pace, evitându-se astfel orice vîrsări de sânge.

Paris, 12 Ianuarie.

Depesile din Constantinopol anunță: Tarin, un francez de naștere, care investia până acum un post diplomatic înalt pe lângă sublima Poartă, fu depărtă din postul său. Intervenind ambasadorul francez, Tarin fu restituit în postul său. Ambasadorul Germaniei a sprijinit pe Tissot în acest pas.

Paris, 12 Ianuarie.

Bradlaugh a propus lui Laisant în scris, cestiușa lor să o incredințeze unui tribunal de onoare, compus din cîte trei deputați englezi și francezi.

Scopul extremitate stânge dă se fi amănat se dința Camerii a fost, ca folosindu-se de absența multor deputați, să poată restaura pe Gambetta.

Dreapta monarchică s'a unit pentru realizarea acestui scop cu radicalii.

Petersburg, 11 Ianuarie. Cu toate știrile neliniștitore ce sosesc din Athina, speranța în susținerea păcii europene persistă.

Din expedițiunea postală a liniei Warsovia s'au confiscat ieri un teanc de tipărituri, în care se află exemplare ale ziarului „Obtcheje Djelo”, ce apare în Geneva.

Cetinie, 12 Ianuarie.

Prințipele Nicolaus a dăruit bisericii catolice din Dulcigno mai multe obiecte pentru biserică.

Berlin, 10 Ianuarie.

„National Zeitung” face următoarele observații relative la numirea lui Osman-pașa ministru de răsboi și la articolul publicat în „Vakit” și atribuit unui diplomat: Ce privește pe Osman pașa, stim că l place sunetul ferului, dar Ghaziul nu e nesimțitor nici față cu sunetul metalor nobile! Numirea lui mai mult ca orice ne deșteaptă ideea bacăsului.

Cele publicate în „Vakit” pntem să le lăsăm curat numai pentru cel de la Bosfor. Europa n'are ce afa din acel articol. „Diplomatul” turc care se ascunde după condeu, probabil că nu e nici turc, nici diplomat, ci după cîte știm noi armean, a fost odă consul, și de sigur sfatul lui nu prea e așa dorit în Yıldız-Kiosk.

Informațiunile noastre, adăugă „National Zeitung”, ne afirmă că șansele soluțiunii grecești sunt și vor fi pacifice.

Londra, 12 Ianuarie.

Împărateasa Eugenia s'a imbarcat în Portsmouth, pentru ca să facă o vizită reginei în Osborne.

Cu privire la desbaterile de eri asupra cestiușelor irlandeze, „Times” scrie: „Partida radicală pretinde pentru Irlanda concesiuni, mai înainte de ce să se aplice mijloacele coercitive.” Cu alte cuvinte, radicalii, s'au precum și numește „Times” the great masses pretind că d'o-camădată să se lasă curs liber omorului, ucidărilor, focului, anarchiei și intimidărilor de tot felul. Ar fi foarte periculos, dacă guvernul s'ar seduce, ca în loc de aplicarea măsurilor coercitive, să dea promisiuni, ce să se poată considera, deși numai după părere, ca concesiuni.

Roma, 12 Ianuarie.

„Diritti” anunță că tribunalul internațional din Cairo s'a desființat.

Brüssela, 12 Ianuarie.

Firmele insărcinate cu pregătirea vestimentelor pentru prințesa Stephenie au primit informații să nu interrupă lucrările lor.

Belgrad, 11 Ianuarie.

„Monitorul oficial” publică două serii de abușuri comise la postă. S'au aflat 1300 de scriitori neespediti, între cari 16 cu bani și 183 de ziare; s'au aflat scriitori și pachete adresate insuși principelui.

Peste cîteva zile se va publica și alte neorandumuri și abușuri comise sub găgăuzul lui Ristic.

Paris, 13 Ianuarie.

Cu ocazia primirei de ieri în ministerul de externe ambasadorul Austro-Ungariei, Germaniei, Angliei, Italiei, Turciei, Greciei și Belgiei împreună cu nuntul papal au voit să confereze cu ministrul de externe. Nuntul însă întârzia în cabinetul lui Barthélémy Saint-Hilaire atât de mult, în cîte ambasadorii perdendu-și răbdarea trebură să se îndepărteze, fără să poată vedea pe ministrul.

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In Romania: La administrație, Tipografia St. Mihăescu, Strada Covaci, No. 14 și la corespondenții din județe.
 In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.
 In Viena: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.
 In Londra: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.
 In Berlin, Frankfurt, Zurich, New-York: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

ANUNȚURILE:

Linia de 35 milimetri pe pagina IV-a 35 bani.
 Reclame pe pagina III-a : : : : : 1 Leu.
 Epistole nefrancate se refuză.
 Articoli nepublicați nu se inapoieză.
 Pentru rubrica: Insertii și reclame, redacțiunea
 nu este responsabilă.
 Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU

Budua, 11 Ianuarie.
 Membrii comisiei de delimitare au ajuns în Scutari. Cu vasul „Fuad” au plecat la Preveza 600 de nizamî, unde se află și Dervîs pașa. Un alt batalion e gata de imbarcare. Se așteaptă din Constantinopol 10,000 saci cu făină.

Serviciul telegrafic al „României Libere”

14 Ianuarie — 4 ore seara.

Londra 14 Ianuarie.
 „The Times” anunță că principalele de Bismarck a trâns Dumineca trecută la Constantinopol o telegramă în care consiliază pe Sultan de a păstra o atitudine pasivă cat se va putea mai mult timp, pentru ca resboiu — dacă resboiu va isbucni — să cadă asupra Greciei.

Camera comunelor, Sir Charles Dilke, respondând sirelui Campbell, zice: „E adeverat că familiile bulgare au fost de curînd depărtate. Autoritățile turcești desmint că aceste familii ar fi fost trânsate în Anatolia. După stăruințele consulului englez la Salonic și ale arhiepiscopului grec, ele au fost inapoiate mai toate la căminele lor: de altfel, deportația lor fusese motivată printr-o măsură de poliție, în interesul sicurității generale.

Constantinopol, 14 Ianuarie.
 Edhem-pașa, directorul scoalelor militare, este numit sef al statului major al armatii, în locul lui Ali-Nizam-pașa.

A se vedea ultime sciri pe pagina III.

București, 3 Ianuarie

Amici de prin județe ni arată părere de reu, că n'au citit și în anul acesta, în coloanele „României Libere”, o pagină de istorie asupra trecutului an, „în stilul viguros, sub care s'au obișnuit să citească atătea dureroase adevăruri”.

Nu vom să reproducem mai mult din măgulitoarelor lor scisori; ele ne hrănesc cu înbărbătare, dovedindu-ne încă odată că e bună calea, pe care mergem; dar suntem datorii a neîmormântării puțin cu mii de cititori, cari ne dau pe fiecare zi probe de spre o simpatie neinteresată.

N'am facut o dare de seamă asupra trecutului an, căci am fi avut prea multe lucruri triste de spus. Ni se sfătuia înimă, când privim imprejurul nostru. Par că miniștrii Marii Sale nu urmăresc altă idee, decât descompunerea statului român. Nenorociti, pironiți cu mintea numai la păstrarea puterii, nu văd că de amenințat este viitorul acestei țări, prin actele lor păcătoase. A mai poimeni aceste acte, într-o zi de bucurie tradițională, n'am mai vrut. Si apoi la ce bun? Mai avem oare dreptul de a crede, că se pot îndrepta? Nu le-am tot canticat oare, un an întreg, și dă surda? Cu oamenii, cari nu vreau să inteleagă de cuvînt, de giaba mai vorbești. I-am lăsat în plată Domnului, să se tolânească în fastul lor sardana-palici, până când opoziția se va hotără la o luptă mai energetică.

Această zi se apropia. Rândurile opoziției se string. Elementele sănătoase ale națiunii nu mai pot răbdă sistemele tăcăioase, cu care se guvernează țara. Mai pretutindenea se observă hotărirea de a intra serios în luptă.

Acest lucru ne-a mai bucurat, căci se deșteaptă cu dănsul speranță, în zile mai bune pentru mult amărîta noastră țară. Când oamenii de treabă se vor pune pe muncă, multe mișeli vor inceta de a și mai resfătu nerușinata fată, la lumina zilei. Nu vom mai vedea atunci nici „strălucite afaceri” poruncite de străini, spre imbogățirea lor și a slugilor lor din țară, — nici scandaluri, ca traficul rublelor, —

nici „doftori intărîtoare” de căte 160 de mihi de leu stoarse din săngele nenorocitului plugar român, — nici convenții comerciale, ca cea d'acum cu Italia, cari ingreiază peste măsură starea noastră economică. Cavalerilor marelor partid li va fi teamă d'a mai lăsa friul săbod poftelor nesătioase. Iar țara, deșteptată din somnul amăgirilor, va începe să deosebească pe adevărat patrioții de comedianții mascați ai patriotismului.

Pentru ca să sosească că mai iute această zi a deșteptării, facem toate urările noastre.

Am arătat îndestul multe reale aduse, cu voiă sau fără de voiă, pe această țară de partidul, ce se află la guvern. Călcări de lege, jaf, disordine, găsiți că veți pofti în istoria anului, ce se duse în noaptea vecinie. Multe din aceste reale le-am putut ierta; este însă unul, pe care nu'l putem de loc ierta d-lui I. Brătianu. Acest reu capital este coruperea tinerimei.

Ne-am revoltat de atătea ori, în co-loanele acestui organ, în contra acestor urmări fatale a politicei și administrației d-lui Brătianu. Va plăti scump din naintea viitorului primul nostru ministru această greșală, pe care nu vrem să o calificăm. Tinerimea este țara de mâine. Nu vede oare d. Brătianu că de primejdiașe sunt pentru țară, exemplele ce zilnic le dă tinerime?

Când te uiți la cei ce inconjoară pe fruntașul guvernului și vedî că mâna lui se intinde, nu meritului ci mai mult slăgărnicii, ori devotamentului către persoana sa, par că audî pe d. Brătianu zicînd tinerime: „Băieți, nu vă munciți cu greutățile șciințelor, căci ele nu vă duc la nimic. Vreți să ajungeți tari și mari în țara românească, intrați în serviciul meu. Si demnități și avere, vi se va da prioritățile voastre. Alegeti!”

Iaca morală sistemelui d-lui Brătianu. De urmări ei ne infiorăm. Spaimă, ce ne produce acest fel de educație publică, propagată cu o încăpetinare neexplicabilă de d. Brătianu, ne-a înăsprit uneori aşa de tare, în contra bărbatului, care guvernează țara.

Dacă am putea convinge pe d. Brătianu despre uciștoarele urmări ale sistemelui sălăs și dacă am putea să-l hotărîm de a intra pe calea sănătoasă a respectului pentru merit, ne-am crede foarte fericiți și ne-am zice cu măngăiere: „sună astăzi atătea reale, grămadite asupra țării, de vitregimea imprejurărilor și de usurința politicilor noștri, — dar avem însă o tinerime, care cresce într-o atmosferă sănătoasă cu credință în onest și în muncă, care întâlnescă înaintea sa bătrâni, ce respectă meritul, — deci putem speră într-o soartă mai bună pentru România”.

Aceasta i-am fi cerut o noă d-lui Brătianu, de anul nou, dacă glasul nostru ar fi putut să aibă vrăun resunet în inimă sa. Temerea însă de a întâlni din naintea noastră o înimă de ghiață, peste care par că a suflat și mai tare vîrful iernii, de cand cu nebunescul atentat, ne-a făcut să ne oprim un moment de a-l mai îndemna la bine.

La ce ce n'au scut să facă d. Brătianu și la cele ce reu le-a facut până acum, ar trebui să cugete mult opoziția, pe care cu placere o vedem, ca se organizează. Si fiind că, după părerea noastră,

reul cel mai mare al regiunii a tuă este stricarea bunelor deprinderi ale tinerimii, fruntașii opoziției ar trebui să îndrepteze puterile lor, pentru a opri descompunerea morală a societății române. El îi vine sarcina, de-a vindeca statul de această cumplită boală, și de a-i aduce astfel unul din cele mai mari servicii.

Noi, din această mică tribună a opiniei publice, am mulțumi cu căldură aceluia, care ar isbuti să opreasca demoralisarea publică, ori cine ar fi densus.

Ieri s'au inceput, prin scoale, examenile semestrului anteriu. În condițiunile în care se fac, aceste examene sunt numai o formalitate deosebită. De aceea suntem în contra lor.

Intr-o septembrie de vacanțe, și intr-o septembrie plină de sărbători, scoala și cei mai silitori nu se pot pregăti bine pentru un examen. De aceea mai toți trec slab acest examen. Dacă vom mai adăuga că examenul semestrului I n'are nicăi o influență asupra clasificării scoalarilor, și că despre aceleași studii sunt ținuți d'ă mai da un examen, la sfîrșitul anului scolar, vedem și mai bine inutilitatea lui.

Ar trebui luată de autoritatea scolară, o altă măsură în privința asta. Ori examenul să fie desființat, ori să se dea scoalarilor mai mult timp de preparație.

CRONICA ZILEI

A-seară, s'a înținut o intrunire aleasă, la Clubul „Binelul Public”, unde d. Vernescu a fost foarte aplaudat. Fusiunea liberalilor sinceri cu fraționiștii este un fapt săvărit. D. Vernescu este recunoscut ca căpetenie a partidului.

Intrunirea d'aseară, s'a proclamat d. Protopopescu-Pake, candidat al independenților, la colegiul II de deputați din Capitală, remas reprezentat, prin trecerea d-lui I. Procopiu Dumitrescu, ca director la bancă.

Candidații, de cari se vorbește până acum, pentru col. II de deputați din București, par a fi: D. Protopopescu-Pake, din partea independentilor.

D. Gr. G. Peleşescu, din partea conservatorilor. D. C. Naku, din partea guvernamentalilor.

In sărbători, am primit, între alte multe scrisori de prin județe, copii de pe mai multe pistole adresate d-lui Conta de către institutorul Achil Palade, strămutat fără voie, după stăruințele revizorului Bănescu, de la Cernavoda, unde era director, la Galați, ca institutor de clasa I. D. Palade, afirmând că este nedreptățit, cere o anchetă și motivează pe larg această cerere. Ancheta pare că este refuzată.

Spațiu ne lipsește, pentru reproducerea acestor scrisori.

D. C. I. Balăceanu, care a fost atașat la legația României din Viena, a numit secretar la consulatul general din Buda-Pesta.

D. George Romanescu este numit în postul de revisor al scoalelor din județele Tutova și Falcău, în locul d-lui Al. Dimitriu.

In zia de anul nou, M. S. R. Domnul, înconjurat de casa Să civilă și militară, la orele 10 1/2 de dimineață, a asistat la serviciul divin, oficiat de înaltul cleric în biserică Mitropoliei, fătă fiind dd. ministri

cunescător pentru pietatea cu care la toate ocaziunile Măria Voastră Regală scîti da înaltă pildă de respectul și devotamentul ce cu totul datorim Bisericii și religiunii Domnului Nostru Iisus Christos, vine, în persoana măea, cu profund respect, a supune Tronului Măriei Voastre Regale călduroasele sale felicitări și asigurările cele mai sincere iubiri și devotamente ce conservăm atât Măriei Voastre Regale, cât și iubitei noastre Suverane, M. S. R. Doamna, și Augustei Voastre Familii. — Să trăiască Măria Voastră Regală într-o mulțime și fericită an! — Să trăiască M. S. R. Doamna! — Să trăiască Augusta Voastră Familie!

Apoi d. ministrul al afacerilor străine, în numele guvernului, și d. C. A. Rosetti, în numele Adunării deputaților, au rostit și de-o cîteva cuvinte de urare.

M. S. R. Domnul a răspuns mulțumind tuturor pentru sentimentele de dragoste exprimate Măriilor Lor Regale, în această zi, urând ca anul nou să fie un an de linisire și de pace, un an plin de fericiră pentru România, sperând că toate scumpele ei dorințe, care sunt și ale Măriei Sale Regale, vor fi împlinite. — Apoi a salutat pe fiecare cu tradiționala urare: „La mulți ani!”

Di seară, sămbătă, în sala hotelului „Dacia”, va fi balul societății Progresul, bal dat în profitul instrucției israelite.

In București a apărut un nou ziar științific, economic, industrial și comercial: „Revista pădurilor” Apare odată pe lună.

Lipsindu-ne spațiul, deocamdată suntem siliți și anunță numai apariția.

Ministrul instrucției publice, care petreceau la viața Măgura cu d. Brătianu, s'a intors la București a seara.

A seara a plecat spre Iași d. Jacobsohn, care a fost atâtă timp insărcinat de afaceri al Rusiei la București.

Semnalăm, ca un fenomen vrednic de înregistrare, că multe din ziarele germane, atât de devote odinoioare șefilor partidului de la guvern, înregistrează azi cu multă bunavointă stirea despre reconstituirea partidului conservator. Faptul, pus în raport cu alte simptome, este mult mai interesant, de căt să nu căutăm a reveni, în curând, asupra lui, în mod mai detaliat.

BALUL DOMnesc.

In seara zilei de 1 Ianuarie a fost la Palat, obiceiului bal al Curtii.

După darea de seamă oficială la orele 10 MM. LL. RR. Domnul și Doamna au trecut mai întîi în salonul Gobeliniilor, unde se află corpul diplomatic și unde au ținut adunare, primind felicitările d-lor șefi de misiuni și ale soților d-lor, precum și aceleia ale personalului legaților respective. Apoi au mers în salonul alb, unde se află I. P. S. S. Mitropolitul Prima, monsignorele Episcop catolic, d-nii președinti ai Corpilor Legiuitor, d-nii miniștri, d-nii generali și armate și înaltii domni arăi și Statului cu soțiele d-lor, cari, asemenea, au prezentat urări Măriilor Lor Regale. De aci, Domnul și Doamna, după ce au trecut în salonul roșiu, unde se află d-nii ofițeri superiori din garnisonă și mai mulți ofițeri străini, invitați la această serbare, Măriile Lor Regale au facut intrarea în sala Tronului, unde erau adunați nu-

merosi invitați, domni și doamne, cari au prezentat felicitări pentru anul nou.

În această serbare erau față, afară de persoanele mai sus menționate, membrii ai înaltei curți de casă și de compturi, curțile și tribunalele, consiliul municipal, corpul profesional, funcționarii superioři și șefii de servicii ai diferitelor ramuri ale administrației publice. Armata, gardă orășenească, proprietatea și comerțul, aveau asemenea numeroși reprezentanți la această serbare, la care au luat parte aproape 2,000 persoane. Măriile Lor Regale S'a întreținut, în tot timpul, în modul cel mai grădios, cu cei mai mulți din domnilii și doamnelor prezenți. Dantul a fost foarte animat.

La ora 1 s'a servit supeul în sala cea mare de prânz, la care d-nii invitați au luat parte în seri.

Balul s'a sfârșit printre cotilion, care a urmat cu veselie până după orele 2 de dimineață.

DIN AFARA

O întrevedere cu d. Parnell.

Unul din corespondenți ziarului „Wiener Allgemeine Ztg.”, a avut zilele trecute o întrevedere cu șeful mișcării irlandeze, Parnell, la moșia acestuia din Avon, în Irlanda. Corespondentul face următoarea schiță despre infâțișarea faimosului Ligist:

... Mă vădui în față unuī personaj, înaltă statură, ce se găsește încă în floarea bărbătiei, și pe care un popor întreg îl poartă în palme cu acel respect plin de insuflare, de care nu este capabil de căt temperamentul pasionat a'l Irlandei.

Parnell is a terrible man! (Parnell e un om teribil) — așa mi s'a spus la Londra. „Teribilul” ar trece la Viena drept un cavaler amabil, la Berlin drept un oficer de gardă, imbrăcat în civil. Imaginea sa e purtată, la toate meetingurile din Irlanda, pe drapele, și în acest loc ea arăta o barbă democratică impunătoare. În realitate însă facea barbă a dispărut sub tăisul foarfecilor. Eu am văzut o față palidă, moderată cu fineță, deasupra unui gât, care se vede că nu este obicinut să se plece; o frunte frumoasă, deasupra unor ochi gânditori dar veseli, cari nu devin pătrundători și severi de căt în momentele unei agitații interioare, asupra căreia de altfel d. Parnell știe tot-d'a-una să remâne săpân; glasul său simpatic are timbrul lipsede și resuător cum se potrivește pentru un orator a'l mulțimii, pentru un „tenor de lupte.”

Corespondentul ne spune, după această introducție, că d. Parnell, căpetenia proletariatului irlandez, este un om foarte bogat, și a nume un mare proprietar de pământuri. Fără această calitate nici că putea să fie ceea ce este astăzi; autoritățile engleze l'ar fi aruncat încă de mult să putrezească în temnițe, — căci în Anglia, mai vîrtoș de căt ori unde aiurea, „sărăcia este o trăsură caracteristică foarte uricioasă și foarte suspectă.”

Ce privește conversația, care este destul de lungă, estragem din ea următoarele părți:

— Liga e calumniată — zice Parnell — punându-i se în spinare nenumărate crimi agrarii, în vreme ce, în realitate, nici o altă mișcare prece-

dentă de acest soi, n'a fost însoțită de atât de puține escese.

Uitați-vă numai în anul 1831, când a isbuțit resboiul zecimilor (tithe war), la care nu era vorba de căt de cîteva milioane livre sterline, cu cari voiau să „usureze” pe preoți, nu veți găsi însemnate mai puțin de 16,000 escese agrarii și de altă natură; în anul 1880 însă, sub asa numitul „terorism” a'l Ligel național, cîfra aceasta a scăzut la 600. În cifrele acestea se socotește scriitorile amenințătoare.

„In mișcarea prezentă se tragează a cruta arendasilor tărani nu mai puțin de cinci milioane livre sterl. arăndă pentru mosie, și aceasta încă trebuie să-o punem în cumpăna la aprecierea acelor contrastă.

Totul se razină pe deosebirea, dacă o mișcare este oră nu organizată. Resboiul zecimilor de la 1831 nu avea nici organizație și pentru acest motiv a dat naștere desfărăul. De atunci și până astăzi s'a publicat asupra acestor tărăi, cu sanctiunea parlamentului din Lontra, nu mai puțin de patru-zeci și opt de ori o stare excepțională, cu măsuri coercitive. Agitațiile nu dispuneau de o organizație sănătoasă și din această cauză au degenerat în escese. Marea mișcare Repeal, de sub Daniel O'Connell, n'a avut tot din aceeași cauză nici un succes, de oare ce poporul nu a fost de căt foarte puțin atins de organizație și nu a fost învețat să deprindă aceea împotrivire legală, pasivă, nici o dată îngăduitoare, care dă efecte cu mult mai simțitoare de căt o acțiune pasionată.

„In lăuntrul Irlandei au mai remas încă niste resturi din fenianismul de la 1860. Așa că partidă extremită nu vrea să fie samă de ordinile Ligel și comite une ori escese, pentru cari e trasă la respundere asociația noastră.

„Să vorbim mai departe, basat pe cifre, urmă Parnell. Oamenii cari au un interes să falsifice intențiile noastre, stabilesc asertările, că ne-norocirea Irlandei provine din poporaționea cea mare. Si cu toate acestea, cifre întocmite de statistică, dovedesc că Irlanda între alte douăsprezece tărîi europene are cea mai mică populație — 169 de susflete pentru un mil patrat. In Austria se găsesc pe o suprafață de aceeași mărime 175, și astfel se urcă cifra până la Anglia, Sacsonia și Belgia, cari prezintă, în sir, pe un mil patrat englez 398,407 și 490 susflete.

Vorbind de organizația Ligel și de procesul său, Parnell zise între altele:

Avem, în Iustim Mac Cartlen, un vice-președinte, căci s'a putea întempla, adăuse el zîmbind, că să fiu într-o zi închis.

Cu toate acestea nu cred, ca procesul meu să iească în astfel de sfârșit. Lucrarea mea a fost considerabilă, și de trei ani nu am avut opt zile libere, în cari să pot veni să mă odihnesc lângă căminul meu.

Intrebă dacă n'aș Irlandesii vre-o speranță în ajutorul coreligionar și întrucătiva conaționalei Francie, Parnell respunse, că da, odinoioară avea, astăzi însă Irlanda nu întempină cea mai mică simpatie în sferele cărmuirei franceze, iar căt pentru Gambetta, el este un nemeric! (Gambetta is a wretch.)

Drept încheiere șeful mișcării irlandeze făcu următoarea declaratie:

In genere nu hrănim nici o dușmanie nici împotriva statului (englez) nici a puterii sale. Vrem să rămânem în marginile legel. Vom procede în mod legal și fătis, pe cătă vreme nu nici se va face această cu nepuțină de către guvern, imprimându-se Ligel noastre semnul ilegalității.

cască de i se strâmbă făcile, și, din instinct, se pomenește cătă o dată răcinind: „tie doamne!”.

— Nu îl nimem încă.

Iată, se aude un fășit de rochie... In sfârșit!

Rochia se ține de o cucoană și cucoana de un bonet. Rochie, cucoană și bonet ajung până în față iconostasului, unde, într'un moment, prima măenie le preface într-o grămadă fară nici o formă. Apoi cucoana aprinde două luminărele; poartă o percheie de mănuși bărbătești cu degătele tăiate.

După aceea, această demnă introducție a unui norod care avea să o urmeze, se retrage într-o strană spre așa începe căsătu.

E ceea ce urmărește: biserica noastră nu a putut să facă nici o dată ceea ce a făcut biserica catolică: devoții. Femeile, și chiar femeile bătrâne, merg la biserica și se dau de a umbra fiindă că așa au facut strămoșii lor și fiindă tîn să aibă societățile lămurite cu Dumnezeu, în casul cînd el ar exista. Cele care vin să staă cu fruntea de pietre ceasuri întregi, dându-și cel din urmă golovan pentru a putea aprinde două luminărele de ceară, acelea cred în adever și credința este tot respectată căci peste tot e sublimă.

După cucoana cu bonet, începe a intra grupe de femei, bărbătești răsleți, fete, bande de studenți...

Atunci practicantul la dascălie, cel care ține isonul cînd diaconul cântă, ese din altar cu o prăjina, purtând în vîrf un capăt de luminăre, și începe a rota policanului spre a încinge făcările. O luminăre ei cade în cap. El nu se supără și continuă lucrul cu multă osardie, uitând că o dată că e în mijlocul bisericii și pomeninduse că ține isonul fără nici un căpătău.

Atunci însă, și numai atunci, vom începe lucrarea noastră în secret.

Starea lucrurilor în Albania.

„Die Presse” din Viena ne aduce stirea, că Albanesiile de mează-noapte s'a revoltat împotriva Portei și a plecat, în număr de 600 de oameni înarmăți, la Ueskub, unde au proclamat de principie a'l Albaniëi, pe Ali Bey.

Acest Ali Bey, este unul din cei mai curajoși și mai activi șefi al Albanesiilor. El a jucat un rol important, în încercarea din urmă a Albanesiilor de a se împotrivi ocupației Dulcinei de către Muntenegreni. A comandat avant-posturile Ligel și numai hotărirea acesteia de a ceda, l'a facut să renunțe la lupta cu armele atât împotriva Muntenegrenilor că și a Turcilor de sub Derwîș-paşa.

Trebue să semnalăm în același timp, că „Die Presse” se îndoiesc de veritatea stîrsei de mai sus. Se îndoiesc, întăruind că din peninsula Balcanilor sosesc zilnic o multime de stîri de senzație, cari se desmîntă de cele mai multe ori; și a două, fiindă că localitatea, în care se afirmă că s'ar fi făcut proclamația, nu se găsește în Albania, ci de-a dreptul în Macedonia. Cu toată această indoială, numitul ziar o înregistrează, fiindă că tot e cu putință să fi semnalat un adever, de vreme ce, în realitate, populaționea Albaniei de mează-noapte se găsește de cătă timp într-o stare de turburare, foarte apropiată de revoluție.

Din Camera Bulgară.

Lucrurile se petrec în Camera Bulgară, de obicei, în cea mai deplină liniste. Răreori se iyeșe căte-un incident, care să turbure și să înverșuneze spiritele. Să împărtăşim unul, după o corespondență din Sofia, care s'a petrecut în ultima sesiune:

Relativ, cea mai interesantă și mai agitată a fost — zice corespondența — desbaterea, privitoare la regulamentul disciplinar pentru funcționarii statului. Paragraful care stipulează, că funcționarii să iească din serviciul statului leașa pentru trei luni ulterioare, în cari nu mai lucrează, a trezit indignația deputaților tărîi într'un grad atât de înalt, în cătă cînd s'a făcut din banca ministerială încercarea de a le explica legalitatea acestei cereri, ei s'a ridicat ca un singur om și au părăsit sala, strigând, și bătând din picioare.

Deputații tărani — la număr de 45 — se mantin de obicei în pace, se turbură însă numai de căt ce li se cere bani pentru funcționari, pe cără ei nu îl consideră de căt de niște lenjești plătiți. Prim-ministrul a trebuit să alege după cea ce egia, să se tărguiască cu denșii în ușa Camerei, și de abia a putut să le smulgă învoirea pentru un avans de o lună, — compromis care s'a și adoptat după reîntoarcerea în sală.

Un incident de aceeași tărie s'a întâmplat cînd, la desbaterea aceeași legi, deputatul Michalovski a propus amendamentul, ca în același rîm de funcție să nu se poată aplica rușine până la a'l patrulea grad, de vreme ce experiența a dovedit în destul căt de pagubitoare este această practică. Fatalitatea a voit acum, ca tocmal ministru Zankoff să iească proiectul original în contra acestui amendament, el care are deja o multime de nepoți aplicati la ramuri administrative, de aceeași natură. Argumentul d-lui Zankoff a fost, că în acest chip se poate păstra mai bine secretul funcționarilor !!

Care secret? !

Iată în umbra stălpului o figură blonda sub un vîl negru. E capul unui copil, a unei fete de cînsprezece ani. Ea stă rezemată de o masă și ochii par că găndesc la ceva, atât sunt de fixi și de uită într-o privire lungă, dulce, misterioasă.

— La ce găndești Ienny?

— Ești găndesc... la nimic. — Uite mamă cum se stinge o facile din policanu. Vezi că rămâne de mică flacără? Va! se stinge mama... — A... ba nu, se aprinde iar. Vezi mama?

— Vîd, copilul meu. Vezi vede și tu, sub cerul vietii noastre, faclii aprindendu-se și stînginduse cu aceeași repezicie, și, poate... cine stie? vei plâng. A... nu, copilul meu, Dumnezeu e sus și Dumnezeu e mare; tu nu vei plâng.

— Apoi, cu o cruce, pegetul această hotărire a inimel sale de mamă și ingenunchia.

De-asupra lor, pe perete, e zugrăvită moartea în alb și în negru; lumina ochiului său e astfel pusă în cătă o cotro tei intoarce ea te priveste: cătă e de drept! Sfântu Haralambie o ține de gât cu un lant. Numai pictura sfântului lasă ceva de dorit; la prima vedere stai la indoială: care pe care se ține de gât, sfântu pe moarte sau moartea pe sfânt.

Mal la ușă e norodul cel care și în biserică stă tăvălit pe jos. Babe, copii, uncheaști, unii ofând, alii ridând, alii plângând; în fine norodul

MIȘCAREA MINISTERIALA

(1880-1881).

In anul trecut, ministerul era compus din d-nii: I. Brătianu, la lucrările publice, având de director, pe d. Falcoianu; M. Cogălniceanu, la interne, cu d. I. Den drino, director; B. Boierescu, la externe, cu d. Mitilineu, director; D. Sturza, la finanțe, ca d. I. Carp, director; D. Leca, la răsboiu, cu col. Dona, director; N. Crețulescu, la culte, cu d. T. Ștefănescu, director; A. Stolojanu, la justiție, cu d. Zamfirescu, director.

—X—
In cursul anului 1880, s-au făcut mai multe schimbări, astăzi ne aflăm în fața unui minister, tot sub președinția d-lui Brătianu, dar compus astfel:

La lucrările publice, col. Dabija, cu d. Capuțineanu, director; La interne, d. Tiriaciu, cu d. Pencovici de la statistică, director; La externe, d. B. Boierescu, cu d. Ghica, director; La finanțe, d. I. Brătianu, cu d. Carp, director; La răsboiu, gen. Slănicianu, cu col. Berendeiu, director; La culte, d. B. Conta, cu d. Petrescu, director; La justiție, d. D. Giani, cu d. Petroniu, director;

—X—
Din compararea acestor liste, rezultă că din ministri, numai doi: d. Brătianu și adversarul său de odiinoare d. Boierescu au rămas în cabinet, și încă d. Brătianu schimbându-se din nou la față; iar din directori numai d. Carp a rămas la locul său. Acestia se vede, că sunt oamenii cei mai cu greutate în marele partid.

Cei-l-alti au trecut în alte importante funcții, și anume: d. Cogălniceanu, la legația din Paris, d. Sturza, în direcția principiară din Berlin, d. Crețulescu, la delegația din Roma; numai d. Leca și Stolojanu au rămas, până acum, simpli deputați.

Din directori, mai toți au trecut în locuri bine plătite. Astfel universalul Falcoianu e director al drumurilor de fier; d. Dendrino, procuror general la curtea de apel, din București; d. Mitilineu, reprezentant al țării la Bruxelles; d. Zamfirescu, administrator la domeniile Statului. Numai d. Dona s-a intors la locul său din oştirile d. Ștefănescu, la catedra sa de dascăl. Se vede că aceștia nu erau destul de roși. Cât despre alegerea d-lui Ștefănescu, ca director la Banca națională, ni se pare că aceasta este datorită mai mult creditului său personal, de către influenței roșie.

—X—
Nu mai vorbim de meteořii, miniștri ori directori, ce au apărut și au dispărut în cursul lui 1880.

In anul asta, mai întâlnim în cabinet pe d. Brătianu și pe d. Boierescu. Cine știe dacă și la anul, vom simți placerea de a-i vedea tot acolo. Lumea și cam schimbăcioasă. N'aduce anul, ce-aduce ciasul!

STUDIU DE ECONOMIE NAȚIONALĂ

Influența guvernului și a marelui proprietar asupra prosperitatei agriculturii.

III

Se trecem la România.
Pliniu ténérul, în una din scrisorile lui către Apolinariu, ne dă o descripție detaliată de

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 3 Ianuarie —

O DRAMA IN FUNDUL MĂRII

DE

R. CORTAMBERT

traducere de

P. M. GEORGESCU

Pe când se preda Norton, de o dată să arăta sheriful, care, după ce făcu un semn evpresiv primului găde, pronunță și căteva vorbe pe care nu le auzi publicul. Execuția fu suspensată! eată ce a înțelește acesta. — Ce s'a întâmplat oare? Pentru ce se amâna asasinatul juridic? Pentru ce? aceste întrebări și făcea poporul în așteptarea sa febrilă; — I'sa promis moartea unui om; el a alergat să-o vadă; o cere; avea poftă de omor, și nu-i se dă din mâncarea rîvnită.

Norton fu luat de duoi garzi și se cobori de pe șeafod, având pe șeriful înainte. Un murmur, un fel de bubuire, cutremură publicul, ca o undulație ce se intinde de asupra valurilor.

Gădele articulă căteva vorbe care fură înăbușite de strigările mereu crescănde. După aceasta strănește căteva din aparatele spânzurătoare. Tumultul ajunsese nedescris.

compozițione grădinelor la strămoșii noștri, cari, după exemplul Grecilor, faceau deliciile lor din grădinărie, ba, după Marcellin, erau și mai pretențioși, căci „instar villarum, quibus rivaria includi solebant“.

Caiu Marius fu cel d'ântău care invăță pe Romanii deliciile și rafinările artei grădinilor. El le facu cunoscut arta d'altor, d'ă multipli-a plantele, florile și fructele străine (1).

Marius scrisese asupra agriculturii mai multe cărti, cu deosebire asupra grădinelor, perdute azi dar cari sunt menționate în Columella. Se pare în general, că Romanii sub numele de „Horti“ exprimați o casă de placere cu livezi, parcuri, vie, flori și legumi imprejur. În acest sens trebuie să înțelegem faimoasele grădini despărțite cari ne vorbesc istorici și despărțite cari zic că nimic nu era comparabil cu grădinele lui Sallustiu, Crassus, Pompeius, Cesar, Mecena, Agrippina și Lamia. Acești invingători ai lumii aduseseră în grădinele lor tot luxul și bogăția Asiei, toate prăzile universului ce istoria ne-a conservat suntemurilor lor.

Grădinele lui Sallustiu, *Horti Sallustiani*, erau așezate pe muntele Quirinal la poarta Collina. Famosul istoric Sallustiu construise grădinele sale cu toată delicatețea gustului său. El le construia cu imensa sa avere ce o căstigașe în timpul prefecturei sale din Africa. Sallustiu făcu din Quirinal un loc delicios și multă imperatorii romani l'aleseră de locuință lor. Dion vorbind de Vespasian, se exprimă astfel: Rare habitață în palatio, în hortis autem Sallustianis plurimum erat, eoque recipiebat quemcumque, non solum senatorii, sed cujusquam ordinis. Locul, ocupat în vechime de grădinele lui Sallustiu, este ocupat azi de grădinele Ludovisi și grădinele Berberinelor.

Grădinele lui Crassus, *Horti Crassi pedis*, despre care vorbeste Ciceron, erau pe calea Apienă, la poarta Capena (2).

Grădinele lui Lucullus, *Horti Luculli*, erau pe colina Pincienă, unde se găsesc azi grădinele de la Villa Medicis ocupate de Academia franceză. Aceste grădini aparțineau lui Valeriu Asiaticus, consul pentru a 3-a oară, când faimoasa Messalina, femeia lui Claudiu, dori să le aibă, după cum raportează Tacit. De la Lucullus, aceste grădini trecură la imperator, după cum a făcut Plutarc.

Grădinele lui Pompeiu, *Horti Pompeii*, erau afară din oraș, fură construite de marele Pompeiu și cumpărate de Antoniu când Cesar vînduse bunurile acestuia ilustru cetățean. Horti Pompei, azi fac parte din Grădinele Ludovisi și Medicis.

Grădinele lui Cesar, *Horti Julii Cesaris*, construite de marele Cesar, erau la poarta Cassina dincolo de Tibru după Horatiu (4). Suetoniu ne spune că marele Cesar le lăsa poporului prin testament (5).

Grădinele lui Mecena, *Horti Mecenati*, construite de Mecena. Istoria ne spune că August cedase pământ lui Mecena și el întrebuită tot gustul său spre a impodobi grădinele sale. Construirea lor era o necesitate spre a purifica aerul infectat prin *paticuli*, ori sepultura indigenilor, cum ne spune Horatiu în a 7-a satiră:

Huc prius angustis ejcta cadavera cellis Conservus vili portanda locabat in arca.

Grădinele Agripinei, *Horti Agrippinae*, con-

(1) Scrisori către Ciceron.

(2) Ciceron, nam cum mihi condixisset, caenavit a-pud me in mei generi Crassi pedis hortis.

(3) Plutarc. Quand vel hac aetate ita gliscante luxu horii luculliani inter principis sumptuosissimos habentur.

(4) Horatiu.—Trans Tiberim longe, prope Cesaris hortos.

(5) Suetoniu, Populo hortos circa Tiberim publice legavit.

Pe când condamnatul mergea spre partea închisorii, între două șiruri de ostaș, mulțimea fu coprinsă ca de un fel de turbare.

— La moarte! la moarte! Norton! Să moară Norton! vociferau din toate părțile.

Inchipuiașă și cineva, patru-zeci, cinci-zeci mii de oameni, amăgiți în speranță lor, după ce au campat o noapte întreagă spre a se bucura de un spectacol—spectacol hîdos, —dar ce importă!

In poporul de jos, în vulg, se găsesc oameni rafinați în tot ce este ignobil, precum, în alte clase, se găsesc rafinați ai frumosului. Cortina, ca să zicem așa, se ridicase; actorul lipsea de la rolul său, scena rîmânea goală. Multimea voia cu orice preț să nu fie mistificată; și trebuia o victimă, un spăzurat; — ea voia să asiste la o agonie, să trăsără la vederea convulsiunilor, era sătoasă de o dramă. Attitudinea ei era teribilă. Poporul adunat la un loc este, în oare cari momente, o feară sălbatică; nu mai aude, nu mai înțelege, nu mai ascultă decât patimile sale, de căt temperamentul său sălbatic.

In zadar se arăta un om al justiției voind să deoarecare explicații. Peste putință. Glasul lui fu numai de căt năbusit. Multimea devenea amenințătoare. Cinci-zeci mii de capete cari, în acelaș minut, în aceeași secundă, nu au decât o singură cugetare, o singură voință, gata pentru aceleași hotărîri, pentru aceleași fapte, aceleași excese, — ce putere! Este vîjelia desă-

struită de Agrippina, mama lui Calligula. Grădinele Agripinei erau d'alungul Tiberului (1).

In fine grădinele lui Lamia, Horticu Lamiae, vel Lamiani, erau vecine de grădinele lui Mecena. Arcessens duorum hortorum curatores, Mecenatis et Lamiae propinquii autem sunt inter se et urbi.

Nu vom intinde mai departe cercetările noastre asupra grădinelor la Români; vom însemna numai, că ele erau pentru ei o astfel de importantă în cît posesorul unei grădini, *hortus haredium*, era considerat ca un om care inspiră confianță publică și care era judecat solvabil spre a nu mai fi avut trebuință să dea căutări. Este evident că sub numele de Hortus haec medium, cei vechi înțelegeau o casă de țară cu parc și grădina sa. Români preferau producțele și veniturile grădinelor altor produse și le priviau ca mai sigure. Pentru acea cele mai grele contribuții stabilite la Români erau percepute pe pășuni și legumile ce se vindeau pe piață Macellum.

Fiecare parte a grădinei la strămoșii noștri era sub protecția specială a unei divinități. Astfel Flora, Pomona, Vertum, Hermes, Pan, Priape, Tonele, Sylvanus, Driadele, protegeau florile, fructele, livezile, parcurile, etc.

(Va urma)

Serviciul telegrafic al «României Libere»

15 Ianuarie — 9 ore dim.

Paris, 14 Ianuarie.

Ziarele aprobă circularea d-lui Barthélémy st. Hilaire, prin care ministrul afacerilor străine din Franța interprează hotărîrea conferenței din Berlin ca un act care nu are forță executorie. — „Journal des debats“ crede că speranța Greciei într-o intervenție activă a Bulgariei și Rumeției va cădea. — Ziarul constată că s'a operat decurând o schimbare în dispozițiunile Bulgarilor. — O telegramă din Berlin spune că printul de Bismarck ar fi declarat că dacă răsboiu îsbucnește între Turcia și Grecia, puterile îl vor localiza.

Berlin, 11 Ianuarie.

Camera deputaților. — D. Windhorst a prezentat azi o propunere ce tinde a restituî preoților depline libertate de a administra sacramentele. Această propunere e susținută de membrii Centrului și deputații polonezi. — Monitorul imperial publică numirile membrilor consiliului economic.

Paris, 14 Ianuarie.

Situatia agricolă în Franță e bună; piețele putin aprovisionate cu grăuri; prețurile sunt ferme. In Englîera și America prețurile se susțin.

LA MAREA BURSA NATIONALA

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis

I. M. FERMO & FRATII BENZAL

CURSUL BUCURESCI.

Pe data de 3 Ianuarie, 1881, ora 10

OBLIGAȚIUNI	Comp.	Vend.
6 ½% Oblig. de Stat Convertite . . .	86	87
6 ½% " Căilor ferate Române . . .	92	93
8% Domeniale . . .	102	103
Dob. 10 fr. Oblig. C. pens. 300 l. . .	190	195
7 ½% Scrisori fonciare rurale . . .	98	99
7 ½% " urbane . . .	93	94
8 ½% Impr. Municipal . . .	100	101
" cu pr. Buc. (bil. 20 l.) . . .	27	28
5 ½% Renta română . . .	76 ½	77
Acțiunile Dacia . . .	500	
" Romania . . .	70	75
" Banca Națională a României . . .	580	585
Domeniale esite la sorti și cup. exig. . .	1/2	arg.
Oblig. de Stat . . .	1/2	aur.
Rentă . . .	1/2	aur.
Căilor ferate . . .	1/2	aur.
Scrisori . . .	1/2	aur.
Argint National contra aur . . .	1 ¼	1 %
Bilete de Bancă . . .	1 ¼	1 %
Rubla hârtie . . .	2 50	2 60
Florini . . .	2 14	2 15
Lose otomane . . .	36	42

CURSUL DIN VIENĂ

14 Ianuarie

Napoleonul . . .	938	937 ½
Ducatul . . .	557	556
Lose Otomane . . .	20 40	20 70
Rubla hârtie . . .	123 ¼	123 ¾

CURSUL DIN BERLIN

14 Ianuarie

Oblig. căile ferate române . . .	100 ¼	100 60

<

